

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Psevdo-Poenitens Correctvs. Sive Doctrina Ecclesiae
Catholicæ, & Sanctorum, solemniorúmque Doctorum, De
Vera Poenitentia ...**

Dionysius <aus Werle>

Coloniæ Agrippinæ, 1692

Art. 6. Eleemosyna larga & humilis est maximè necessaria ad obtinendam
finalis perseverantiæ gratiam & vitam æternam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41634

ARTICVLVS VI.

Eleemosyna larga & humilis est maximè necessaria ad obtinendam finalis perseverantiae gratiam & vitam aeternam.

I. **C**ONCILIVM Cloveshoviense, à S. Cuthberto Archiepisc. Lindisfarnensi unà cum undecim aliis Anglo-saxonum Episcopis añ. 747. celebratum, Can. 26. *Eleemosyna, inquit, necessario ad hoc quotidie fidelibus essent agenda; ut delinquentibus, ac dein per debitum jejunium pœnitentiam agentibus, præterita peccata citius ac plenius a DEO, quem offenderunt, remittantur; & ne eadem iterentur, vel alia similia insuper agantur, ad divina per eas adipiscenda protectionis patrocini-um.*

II. Estque singulariter observandū, quòd gravissimè ac periculosissimè aberrerent, qui hac in caula se omnino se-

CUROS

curos credunt , modò in illis tantùm casibus dent eleēmosynam , in quibus ea sub pœnâ peccati mortalis est danda : Quamvis enim eleemosynam non dantes rarò per hoc statim & immediatè mortaliter peccent ; specialis tamen gratiæ & protectionis auxilia (ad resistendum malo ; atque ad standum , proficiendum , & finaliter perseverandum in bono , omnimodis necessaria) à DEO omnium quidem optimo , sed tamen etiam justissimo , sua culpa non obtinent ; ac per consequens tentationibus [sæpissimè vel in ipso mortis articulo prævalentibus] succumbunt , & percunt in æternum : sicut enim vigilare & orare , Matth. 26. v. 41. in modò , ut Luc. 18. v. 1. dicitur , *semper orare & non deficere oportet* , ut non intremus in tentationem ; atque ut DEUS in nos per continua suæ gratiæ & protectionis auxilia sit Dives ; ita etiam juxta ipsius Domini verbum , Luc. 12. v. 21. necessarium est nos quoque *in Deum divites esse* ;

esse; & preces nostras plurimum deficientes & imperfectas beneficentiae studio supplere ac sublevare; immò vel hoc ipso studio, nec non & miserorum ac pauperum per nos adiutorum votis, precibus ac suffragiis ad Deum clamare, ut censeamur semper orare.

III. *Et reverà docet nos certa fides non nisi novo gratiae Dei auxilio ullam tentationem nos posse vincere, aut ullum bonum opus efficere; etiam cum veram Charitatem jam Deus diffudit in cordibus nostris, inquit Petrus de Soto in instr. sacerdot. Tit. de perfect. Contrit. Lect. 16. §. secundum. Quid igitur mirum est plurimos sub ipso mortis ictu, quando non ab uno duntaxat dæmone, sed à pluribus dæmonum cohortibus ac legionibus pertentantur, à tentationibus vinci? Cum admodum pauci assiduis orationibus & enixis precibus instanter incumbant, vel eisdem necessarias faciant alas: Ne quid de debita gratiarum actione pro tot gratiis gratiosissime*

tiosissimè datis neglecta dicam ; quam
& ipsam oportet esse non tantum men-
talem atque vocalem, sed etiam realem.
*Beatus qui intelligit super egenum &
pauperem ; in die mala liberabit eum
Dominus &c. psalm. 40.*

IV. CLEMENS ALEXANDRI-
NUS (qui ex seculo 2. in tertium flo-
ruit] libro cui titulus est : *Quis dives
salutem consequi possit*, cap. 13. Pon-
derans illa Salvatoris: *Facite vobis ami-
cos de Mammona iniqu. &c. Luc. 16.
v. 9. Vide, inquit, primum quidem non
iussisse (Dominum) ut à te exigì patia-
ris ; nec, ut importunos tibi fore egenos
sinas ; sed ut tu ipse queras, in quos bene-
ficiùm sis collaturus. Et cap. 32. si necesse
sit, terram omnem peragra ; SUPPLI-
CA (egeno Christi famulo) UT
ACCIPIAT : Festina ; enitere ; ti-
me, ne te ille spernat : Nec enim is in
mandatis habet, ut accipiat ; sed tu ut,
prebeas. Quin ne hoc quidem dixit :
dato ; prebe ; beneficentia utere ; auxilio
fove ;*

fove ;

fove; sed: *Fac amicum. Amicus autem non una largitione seu munere, sed longa familiaritate præstatur.*

Rurfus cap. 33 *Dum nimia caudione uteris, videris que probare, quinam merito, nec ne accepturi sint; contingit, ut & Dei amicos negligas; cuius neglectus pœna, æternum ignis supplicium existit. Quod si verò omnibus, qui indigent, deinceps præbeas, necesse omnino est etiam aliquem nancisci, qui apud Deum salutem conciliare queat.*

Denique cap. 34. *Coge, inquit, tibi exercitum inermem; ad bella ineptum; fundendi sanguinis nescium; ira vacuum; incontaminatum; senes pietate præstantes; pupillos religiosis moribus; viduas mansuetudine instructas; viros charitate ornatos: Tales divitiis tuis, corporique & animo tibi para satellites; quorum DEUS Imperator existat; per quos ipsa PROPE MERGENDA NAVIS emergat, quam sola levent Sanctorum preces; vigenque morbus*
edo-

edometur, quem fugent crebrò injecta manus; ac latronum insultus inermis fiat piis precibus despoliantibus; visque postremò demonum frangatur. Hæc antiquissimus ille Pater.

V. Ergo fratres, exercete eleemosynam, clamat S. AUGUSTINUS in psalmum 102. Non est aliud vinculum charitatis; non est aliud vehiculum, quo perducamur in hac vita ad illam patriam.

VI. Quid obsecro, Virginis Filio, qui Cant. 2. v. 6. & cap. 6. v. 2. pascitur inter lilia, jucundius est intemerato mentis & corporis pudici flore? Et tamen Virgines eleemosynam non habentes, virginitati indulgentes (ab eodem benedicto Virginis Filio Matth. 25.) à nuptiis sunt exclusæ, inquit S. CHRYSOST. hom. 9. de pœnit.

Hanc [de virginibus prudentibus & fatuis] parabolam posuit (Christus, inquit idem hom. 79. in Matth.) ut ostenderet virginitatem, quamvis cetera habeat,

habeat,

264 *Eleemosyna larga & humilis.*
habeat, si misericordia bonis caruerit,
cum fornicatoribus eici.

Unde idem ille *Doctor orbis terra-*
rum (ut eundem *Theodoretus* in *hist.*
Eccl. 1. 5. c. 35. rectissimè vocat) *Ne ex-*
tinguamus, ait lampades; sed eleemosyna
clariores reddamus. Hujus ignis lux ita
servatur, si in vasa oleum, dum hanc
vitam vivimus, colligamus: Quod nobis
neque post hinc emigrationem amplius,
neque nisi per manus pauperum collige-
re permittitur. Colligamus, inquam,
ABUNDE, si cum sponso ingredi vo-
lumus; SIN MINUS; EXCLUDE-
MUR: IMPOSSIBILE ENIM! IM-
POSSIBILE, INQUAM, EST! ETSI
INNUMERA FACIAMUS BO-
NA, SINE ELEEMOSYNA COE-
LESTIS REGNI VEL VESTIBV-
LVM ATTINGERE. *Quamo-*
brem multa in pauperes utendum est
liberalitate, ut arcanis illis & ineffabi-
libus fruamur bonis. ita ille homil. 22.
in caput 2. Joan. in fine.

VII.

VII. *Dum hanc, inquit, vitam vivimus, colligamus abunde: Nam antiquus author quæstionum ad Antiochum Principem, qui inter opera S. Athanasii habetur, & jam anno 769. à Concilio Rom. act. 4. citatus fuit, quæstionem 90. sic format: Eleemosyna pauperibus relicta à mortuis quomodo dicuntur? & respondet: MORTVA SACRIFICIA. Attamen, si etiam in vita sua ejusmodi fuerit misericors, accepta sunt etiam in morte ejus beneficia coram Deo.*

VIII. Rursum S. JOAN. CHRYSOST. hom. 27. in ep. 1. ad Corinth. *Non dedisse, inquit, pauperibus excludit è Regno, etiamsi quis sit Virgo; immò verò, NON LARGE DEDISSE: Nam & illa [Virgines fatuæ] oleum, sed non satis habebant.*

Hæc verò S. Chrysostomi verba juxta id, quod hic num. 2. observavimus, sunt intelligenda. Et certè non nisi misericordes audient vocem illam: *Venite Benedicti &c. Matth. 25. v. 34.*

M

&

& sequentibus. Sed verè misericordes, ut hic art. 4. num. 2. jam vidimus, operantur ad depellendam miseriam alterius, *sicut propriam*; immò sicut ipse Christus, in miseris & afflictis miseris & afflictis miseriam, Matth. 25. v. 35. & seqq. adeoque libenter, hilariter, liberaliter & largè. Qui autem Christo in miseris & afflictis angustiato non subveniunt ex toto corde, iidem justissimè in extremis efficaci ejusdem gratiâ & auxilio destituentur; & in judicio audient horrendum illud tonitruum: *Discedite à me maledicti in ignem eternum.* Matth. 25. v. 41. & seqq. *Eleemossyna à morte liberat: Et ipsa est, qua purgat peccata; & facit invenire misericordiam & vitam eternam.*

Tob. 12. v. 9.

* * *

CA.